

Bladet „Social-Demokraten“ og Staten i denne Sag og mente, at Staten her ikke bærer sig anderledes ad end Bladet „Social-Demokraten“, og Ministeren tænker maaske ogsaa paa vore andre Institutioner, Fællesbageriet, o. s. v. Jeg vil dertil gerne svare, at Bladet „Social-Demokraten“ saa vel som Fællesbageriet og de andre Institutioner, Arbejderne have oprettet, lønne deres Funktionærer, deres Arbejdere efter Priskuranten, efter Fagforeningernes Tarif — mindst i Reglen. Det er Grundlaget. I Reglen lønnes de betydelig rundeligere og rigeligere. Naar Ministeren sagde, at der er Forskel paa den Løn, „Social-Demokraten“s Redaktør faar, og den Løn, som Bladbudene, Fyrbøderne, eller hvem det var, han nævnede, faa, vil jeg sige, at de lønnes efter den Priskurant, som vedkommende Fags Arbejdere selv have opstillet, og gennemgaaende ikke saa lidt rundeligere, fordi „Social-Demokraten“, Fællesbageriet og de andre Institutioner søge at gaa i Spidsen for Udviklingen, saa vidt Konkurrencen med de andre Fag paa nogen mulig Maade tillader. Men Priskuranten er det laveste Grundlag, og saa søger man at gaa videre derfra. Naturligvis kan man ikke indrette sig fuldstændig socialistisk i et kapitalistisk Samfund, men man søger at gaa saa vidt som muligt. Hvad Redaktøren angaar, er der ingen Fagforening for Redaktører, saa der er ikke nogen Priskurant eller Fagforeningstaref at bygge paa, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at „Social-Demokraten“ tilstræber at faa langt mere ensartede Lønninger end nogen som helst anden Institution af lignende Art. Hvis man f. Eks. vil tage Justitsministerens Blad, er der sikkert der en ganske anden Forskel paa Redaktørens Løn og paa Bladbudenes, Fyrbødernes og Sætternes Løn end ved „Social-Demokraten“, netop fordi vi ved „Social-Demokraten“ søge at hæve Niveauet først og fremmest fra neden. Jeg skal gøre opmærksom paa en Ting, som maaske vil overraske adskillige Medlemmer her, men som kan være nyttig, fordi et lignende Argument, som nu lød fra den højterede Forsvarsminister, ikke saa sjælden kommer frem i Agitationen, at Folk ved „Social-Demokraten“, Sættere, som ere lønnede efter Priskuranten, have højere Løn end Bladets Redaktør. Det er en Kendsgerning, og der findes neppe ved noget andet Blad et lignende Forhold.

Vi kunne intet hellere ønske, end at Staten maa tage „Socialdemokraten“, Arbejdernes Fællesbageri og de øvrige

Arbejderinstitutioner til Eksempel. Det er netop det, vi ønske, blot Staten vilde gøre det. Det, som Arbejderne her bebrejde Staten, naar den ikke vil gaa ind paa Mindretallets Ændringsforslag, er, at den ikke vil stille sine daarligst stillede Folk paa det Niveau, som er det almindelige. For det er netop Sagen, at det almindelige Arbejdsmandsniveau er sat op i hvert Fald til over 3 Kr., medens Staten endnu holder Arbejderne nede under 3 Kr. Overalt, hvor Socialdemokraterne have nogen Indflydelse paa Arbejdsforholdene, have de først og fremmest søgt at hæve Niveauet fra neden. Det have vi gjort ved „Social-Demokraten“, ved vore andre Institutioner og i de Kommunalbestyrelser, hvor vi sidde og have nogen Indflydelse. Ved den sidste Lønningsreform i Københavns Kommunalbestyrelse fik de højere Embedsmænd ikke nogen Lønforhøjelse, men Lønningsforbedringen begyndte nede fra. Vi kunne kun ønske, at Staten maa gaa i det samme gode Spor, som Socialdemokraterne, Arbejdernes Repræsentanter, ere slaaede ind paa overalt, baade ved de private socialdemokratiske Partiinstitutioner og i de Kommuner, hvor vi have nogen Indflydelse. Vi have Ret til at bebrejde Staten, at den ikke følger med her. Blot den dog nogenlunde vilde følge det Spor, vi have anvist, saa vilde vi være tilfredse, men vi ere utilfredse med, at den ikke gør det. Disse Bemærkninger til Berigtigelse af Ministerens ganske fejlagtige Sammenligning. Blot man dog vilde holde fast ved den Sammenligning, han selv har draget frem, og bruge den med Nytte; mere forlange vi ikke.

Forsvarsministeren (*J. C. Christensen*): Jeg vil blot til det ærede Medlem sige, at jeg har slet ikke indladt mig paa at sammenligne „Social-Demokraten“ Forhold med Statens. Det sidste kender jeg nogenlunde, det første kender jeg ikke meget til. Det er slet ikke det, Talen er om. Jeg har alene nævnt, at der maatte selvfølgelig være Forskel paa Lønnen for „Social-Demokraten“s Redaktør, Budkoner og Fyrbødere. Det er det ene. Men det, som her ligger for — alt det, det ærede Medlem talte om, vedkommer slet ikke Sagen — er Spørgsmaalet om Lønningsforhøjelse for disse Arbejdere. Naar jeg har spurgt om, hvor stor Timelønnen var, har jeg ikke kunnet faa Svar fra det ærede Medlem paa, hvor stor den almindelige Timeløn er ved dette Arbejde. Jeg tror; at det, som er foreslaaet fra min Side, og